

Homer *Odyssey*

Homer *Odyssey* 1 lines 213–444

1-213: At a meeting of the gods, Athena convinces Zeus to take pity on the marooned Odysseus and allow him to return home. She adopts a mortal disguise and enters the palace of Odysseus at Ithaca, which has been over-run with the suitors of his wife Penelope. Posing as Odysseus's friend Mentos she tells Telemachus that his father is definitely alive, and asks him more about his parentage.

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα:

"τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρικέως ἀγορεύσω.

μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε 215

οὐκ οἶδ': οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς

ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπι γῆρας ἔτετμε.

νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος γένητο θνητῶν ἀνθρώπων,

τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις." 220

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη:

"οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω

θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον:

τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὄδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ; 225

εἰλαπίνη ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν:

ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι

δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ

αἴσχεα πόλλ' ὀρόων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι."

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα: 230

"ξείν', ἐπεὶ ἄρ' ἤδη ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς,

μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων

ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνήρ ἐπιδήμιος ἦεν:

νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,

οἳ κεῖνον μὲν αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235

ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὦδ' ἀκαχοίμην,

εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,

ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,

ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240

νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο:

οἶχετ' ἄιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε

κάλλιπεν. οὐδέ τι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.

ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

245

Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,

τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.

ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν

ποιῆσαι δύναται: τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες

250

οἶκον ἐμόν: τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν."

τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη:

"ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένου Ὀδυσῆος

δεύῃ, ὃ κε μνηστήρσιν ἀναιδέσι χειῖρας ἐφείη.

εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι

255

σταίῃ, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,

τοῖος ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρώτ' ἐνόησα

οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,

ἔξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο--

ῥχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς 260

φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη

ιοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ

δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,

ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς--

τοῖος ἐὼν μνηστήρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς: 265

πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,

ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,

οἴσιν ἐνὶ μεγάροισι: σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,

ὅπως κε μνηστήρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. 270

εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων:

αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς

μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.

μνηστήρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,

μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275

ἄψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο:

οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα

πολλά μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.

σοὶ δ' αὐτῶ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηαι:

νη' ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἦ τις ἀρίστη, 280

ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,

ἦν τίς τοι εἶπησι βροτῶν, ἦ ὅσσαν ἀκούσης

ἐκ Διός, ἦ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.

πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,

κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον: 285

ὄς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσης,

ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν:

εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἐόντος,

νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 290

σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι

πολλά μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.

αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,

φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν

ὅπως κε μνηστήρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι 295

κτείνης ἠὲ δόλω ἢ ἀμφιδόν: οὐδέ τί σε χρὴ

νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἔσσι.

ἢ οὐκ αἶεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,

Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300

καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρόω καλὸν τε μέγαν τε,

ἄλκιμος ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐν εἵπη.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη

ἠδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώωσι μένοντες:

σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων." 305

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα:

"ξεῖν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,

ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,

ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310

δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῶ,

τιμῆεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται

ἔξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξεῖνοισι διδοῦσι."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη:

"μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαϊόμενόν περ ὁδοῖο. 315

δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,

αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,

καὶ μάλα καλὸν ἐλών: σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς."

ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ἔργις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο: τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320

θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρὸς

μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας

θάμβησεν κατὰ θυμόν: οἴσατο γὰρ θεὸν εἶναι.

αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.

τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἱ δὲ σιωπῇ 325

ἦατ' ἀκούοντες: ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε

λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια:

κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἶο δόμοιο, 330

οὐκ οἶη, ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο.

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα:

ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335

δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν:

"Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί:

τῶν ἓν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῆ

οἶνον πινόντων: ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340

λυγρῆς, ἢ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ

ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος."

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα: 345

"μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδόν

τέρπειν ὄππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ

αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν

ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω.

τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν:

350

τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,

ἢ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν:

οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ

ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.

355

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,

ἴσθον τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

ἔργον ἐποίχεσθαι: μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει

παῖσι, μάλιστα δ' ἐμοί: τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ."

ἣ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει:

360

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

ἔς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ

κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον

ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

μνηστήρες δ' ομάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα, 365

πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων:

"μητρὸς ἐμῆς μνηστήρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,

νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς

ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ 370

τοιοῦδ' οἶος ὄδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.

ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες

πάντες, ἴν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,

ἐξιέναι μεγάρων: ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,

ὕμᾱ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375

εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον

ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,

κείρετ': ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,

αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι:

νήποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε." 380

"ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός:

"Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ

ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν: 385

μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν."

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα:

"Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἶπω;

καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι. 390

ἦ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;

οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν: αἰψά τέ οἱ δῶ

ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἄλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί, 395

τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς:

αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο

καὶ δμῶν, οὐς μοι λήισσατο δῖος Ὀδυσσεύς."

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ἠΐδα:

"Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400

ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν:

κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.

μὴ γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφιν

κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκῃς ἔτι ναιετοώσης.

ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405

ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι

γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.

ἦέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,

ἦ ἔόν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;

οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 410

γνώμεναι: οὐ μὲν γὰρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐφκει."

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα:

"Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο:

οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,

οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ 415

ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.

Ξεῖνος δ' οὔτος ἐμὸς πατρώιος ἐκ Τάρου ἐστίν,

Μέντης δ' Ἀγχιάλιο δαίφρονος εὔχεται εἶναι

υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει."

ὣς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. 420

οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε:

δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425

ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,

ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.

τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ ἰδυῖα

Εὐρύκλει', Ὠπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,

τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν 430

πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν,

ἴσα δὲ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,

εὐνή δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός:

ἢ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἐ μάλιστα

δωφάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. 435

ᾤξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,

ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα:

καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.

ἢ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,

πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι 440

βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρουσσε κορώνη

ἀργυρέη, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.

ἔνθ' ὅ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶος ἄώτῳ,

βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.